

LLEÓ XIV
AUDIÈNCIA GENERAL

Dimecres 26 de novembre de 2025

Catequesi. Jubileu 2025. Jesucrist, la nostra esperança. IV. La resurrecció de Crist i els reptes del món actual. 6. Esperar en la vida per a generar vida

Benvolguts germans i germanes, bon dia i benvinguts!

La Pasqua de Crist il·lumina el misteri de la vida i ens permet mirar-lo amb esperança. Això no és sempre fàcil o es dona per descomptat. Moltes vides, arreu del món, apareixen com fatigades, doloroses, plenes de problemes i d'obstacles per superar. Això no obstant, l'ésser humà rep la vida com un do: no la demana, no l'escull, l'experimenta en el seu misteri des del primer dia fins l'últim. La vida té la seva especificitat extraordinària: ens és oferta, no ens la podem donar nosaltres mateixos, i ha de ser alimentada constantment: cal una cura que la mantingui, la faci dinàmica, la custodii i la rellanci.

Es pot dir que la pregunta sobre la vida és una de les qüestions abismals del cor humà. Hem entrat en l'existència sense haver fet res per a decidir-ho. D'aquesta evidència brollen com un riu en creixuda les preguntes de tots els temps: Qui som? D'on venim? On anem? Quin és el sentit final de tot aquest viatge?

Efectivament, viure invoca un sentit, una direcció, una esperança. I l'esperança actua com l'impuls profund que ens fa caminar en les dificultats, que no ens fa rendir davant les fatigues del viatge, que ens assegura que el pelegrinatge de l'existència ens condueix a casa. Sense esperança la vida corre perill d'aparèixer com un parèntesi entre dues nits eternes, una breu pausa entre l'abans i el després del nostre pas per la terra. Esperar en la vida significa en canvi assaborir la meta, creure com segur allò que no veiem, encara no veiem ni toquem, fiar-se i confiar-se en l'amor d'un Pare que ens ha creat perquè ens ha estimat amb amor i ens vol feliços.

Estimats, en el món hi ha una malaltia difosa: la falta de confiança en la vida, com si ens haguéssim resignat a una fatalitat negativa, de renúncia. La vida corre el risc de no representar més una possibilitat rebuda com un do, sinó una incògnita, gairebé una amenaça de la qual cal preservar-se per a no desil·lusionar-nos. Per això, el valor de viure i de generar vida, de testimoniar que Déu és per excel·lència el «Senyor que estima la vida», com ho afirma el Llibre de la Saviesa (cf. 11,26), és avui més que mai una crida urgent.

A l'Evangeli, Jesús confirma constantment el seu interès prioritari per guarir els malalts, tornar a sanar els cossos i els esperits ferits, tornar a donar vida als morts. D'aquesta manera, el Fill encarnat revela el Pare: restitueix dignitat als pecadors, acorda el perdó dels pecats i inclou a tots, especialment els desesperats, els exclosos, els allunyats de la seva promesa de salvació.

Generat pel Pare, Crist és vida i ha generat vida sense reserves, fins al punt de donar-nos la seva, i també ens convida a donar la nostra. Generar vida vol dir portar un altre a la vida. L'univers dels vivents s'ha estès a través d'aquesta llei, que en la simfonia de les criatures coneix un admirable *crescendo* que culmina en el duet de l'home i la dona: Déu els va crear a la seva imatge i els va confiar la missió de generar també a la seva imatge, és a dir, per amor i en amor.

Des del principi la Sagrada Escriptura ens revela que la vida precisament en la seva forma més elevada, la humana, rep el do de la llibertat i esdevé un drama. Així les relacions humanes també estan marcades per la contradicció, fins al punt del fratricidi. Caín veu el seu germà Abel com una competència, una amenaça, i en la seva frustració no se sent capaç d'estimar-lo. Aquí hi ha gelosia, enveja, sang (Gn 4,1-16). La lògica de Déu, en canvi, és una altra. Déu roman fidel per sempre al seu disseny d'amor i de vida; no es cansa de sostenir la humanitat, fins i tot quan, seguint l'exemple de Caín, obeeix a l'instint cec de la violència en les guerres, en les discriminacions, en el racisme, en les múltiples formes d'esclavitud.

Generar significa, doncs, confiar-se en el Déu de la vida i promoure el que és humà en totes les seves expressions: sobretot en la meravellosa aventura de la maternitat i de la paternitat, també en contextos socials en els quals les famílies lluiten per suportar el pes de la vida quotidiana, sovint quedant obstaculitzades en els seus projectes i somnis. En aquesta mateixa lògica, generar significa comprometre's amb una economia solidària, buscant el bé comú pel qual tothom gaudeix per igual, respectant i cuidant la creació, oferint consol a través de l'escolta, la presència i l'ajuda concreta i desinteressada.

Germanes i germans, la resurrecció de Jesucrist és la força que ens sosté en aquest repte, també allí on les tenebres del mal enfosqueixen el cor i la ment. Quan la vida sembla que s'ha apagat, bloquejat, el Senyor passa novament, fins a la fi dels temps, i camina amb nosaltres i per nosaltres. Ell és la nostra esperança.